

268

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 2 listopada 1992 r.

w sprawie udzielania pomocy bądź asysty organom egzekucyjnym przez organy Policji, Urzędu Ochrony Państwa lub Straży Granicznej.

Na podstawie art. 46 § 2 pkt 1 i art. 50 § 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 1991 r. Nr 36, poz. 161 i z 1992 r. Nr 20, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Organy Policji i Straży Granicznej są obowiązane udzielić pomocy organom egzekucyjnym oraz osobom wykonującym czynności egzekucyjne (egzekutorom, poborcą skarbowym, komornikom) — na ich wezwanie — w przypadkach określonych w art. 46 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym.

2. Organy Straży Granicznej udzielają pomocy, o której mowa w ust. 1, jeżeli przedmiot egzekucji znajduje się na obszarze przejścia granicznego.

§ 2. 1. Właściwy ze względu na miejsce prowadzenia egzekucji organ Policji lub Straży Granicznej udziela pomocy organowi egzekucyjnemu na podstawie pisemnego wezwania, a w pilnych przypadkach również na wezwanie ustne lub telefoniczne; organ ten, nie wstrzymując udzielania pomocy, może żądać potwierdzenia wezwania na piśmie.

2. W pilnych przypadkach obowiązek udzielenia pomocy ciąży także na funkcjonariuszach Policji pełniących służbę w pobliżu miejsca egzekucji.

§ 3. Pomoc organu Policji lub Straży Granicznej jest realizowana przez wyznaczonego funkcjonariusza tych organów; polega ona na zapewnieniu osobie wykonującej czynności egzekucyjne osobistego bezpieczeństwa, a w razie potrzeby także na przymusowym usunięciu osoby uniemożliwiającej lub utrudniającej wykonywanie czynności egzekucyjnych oraz na zapewnieniu porządku w miejscu przeprowadzenia egzekucji.

§ 4. Funkcjonariusz Policji lub Straży Granicznej nie jest uprawniony do badania, czy egzekucja jest zasadna i celowa, ani też do dokonywania jakichkolwiek czynności wykraczających poza zakres udzielanej pomocy.

§ 5. Funkcjonariusz Policji lub Straży Granicznej udzielający pomocy powinien w razie wątpliwości wyjaśnić, czy

osoba wykonująca czynności egzekucyjne jest uprawniona do przeprowadzenia egzekucji; w tym celu może on żądać okazania właściwego zaświadczenia lub legitymacji służbowej.

§ 6. 1. Z przebiegu czynności wymienionych w § 3 funkcjonariusz Policji lub Straży Granicznej sporządza notatkę służbową dla swego przełożonego.

2. Notatka służbowa powinna zawierać: określenie miejsca, czasu trwania i rodzaju egzekucji, nazwisko osoby, przeciwko której egzekucja była skierowana, oznaczenie organu egzekucyjnego, imię i nazwisko osoby, która wykonywała czynności egzekucyjne, a także opis czynności wykonanych w ramach udzielonej pomocy.

§ 7. 1. Jeżeli egzekucja jest prowadzona w obrębie budynków lub pomieszczeń zajmowanych przez Policję, Urząd Ochrony Państwa lub Straż Graniczną, organy te udzielają organowi egzekucyjnemu asysty.

2. Do asystowania przy czynnościach egzekucyjnych, o których mowa w ust. 1, wyznacza się funkcjonariusza w odpowiednim stopniu, w zależności od stopnia służbowego funkcjonariusza, przeciwko któremu jest prowadzona egzekucja.

3. Obowiązkiem asystującego funkcjonariusza jest towarzyszenie osobie wykonującej czynności egzekucyjne w celu umożliwienia ich przeprowadzenia.

4. Przepisy § 4—6 stosuje się odpowiednio.

§ 8. Traci moc zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 czerwca 1967 r. w sprawie pomocy i asysty organów Milicji Obywatelskiej przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych (Monitor Polski Nr 37, poz. 182).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Milczanowski*